

Płock, dnia 23 kwietnia 2026r.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze

w Płocku, ul. Kolegialna 20B, 09 – 402 Płock

SKO.4105.44.2026

Numer identyfikacyjny sprawy: 735.2026

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2025, poz. 1691), art. 1 i 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tj. Dz. U. 2018, poz. 570), art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2023, poz. 1094 ze zm.),

po rozpoznaniu odwołania z dnia 30 marca 2026r. p. A. i G. C., od decyzji znak: PZ. 6220. 4. 2024 z dnia 16 marca 2026r. wydanej przez Wójta Gminy Słubice w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „ Budowa budynku inwentarskiego , kurnika do hodowli brojlerów kurzych w ilości 28066 sztuk (112,3 DJP) zlokalizowanego w miejscowości Słubice, województwo mazowieckie, powiat płocki, gmina Słubice na działce nr ew. 632/2” ,

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku

o r z e k a:

- uchyła w całości zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę do ponownego

rozpatrzenia organowi I instancji.

Uzasadnienie

Wskazaną wyżej decyzją, organ pierwszoinstancyjny –Wójt Gminy Słubice – ustalił środowiskowe uwarunkowania zgody na realizację przedsięwzięcia pn. „Budowa budynku inwentarskiego, kurnika do hodowli brojlerów kurzych w ilości 28066 sztuk (112,3 DJP) zlokalizowanego w miejscowości Słubice, województwo mazowieckie, powiat płocki, gmina Słubice na działce nr ew. 632/2”.

Od powyższej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku - w ustawowo zachowanym terminie i za pośrednictwem Wójta Gminy Słubice – złożyli p. A. i G. C.. Odwołujący wniesli o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji, ewentualnie o uchylenie w całości zaskarżonej decyzji i o wydanie decyzji reformatoryjnej w przedmiocie odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla wnioskowanej inwestycji.

Zaskarżonej decyzji zarzucili:

- naruszenie przepisów postępowania, mających istotny wpływ na wynik sprawy, w tym w szczególności poprzez niewystarczające rozpatrzenie wpływu przedsięwzięcia na środowisko,
- niewłaściwą ocenę oddziaływania inwestycji na jakość powietrza, w tym emisję odorów oraz pyłów,
- niedostateczne uwzględnienie oddziaływania hałasu związanego z funkcjonowaniem obiektu i transportem,

- niewystarczające uwzględnienie oddziaływania przedsięwzięcia na okoliczną zabudowę mieszkaniową oraz komfort życia mieszkańców,

- pominięcie lub niedostateczne rozpatrzenie uwag i wniosków stron postępowania.

W uzasadnieniu odwołania Skarżący podnieśli, iż organ nie przeprowadził pełnej i wnikliwej analizy w/w zagadnień, co skutkowało wydaniem decyzji z naruszeniem zasady dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. Nie uwzględniono w wystarczającym stopniu wpływu inwestycji na zdrowie i warunki życia mieszkańców okolicznych nieruchomości. Inwestycja miałaby być zlokalizowana w odległości ok. 300 m od dwóch zbiorników wodnych o pow. ok. 3000 m² i 450 m², przy jednoczesnym spadku terenu w kierunku tych zbiorników, ale także w sąsiedztwie istniejącej zabudowy mieszkaniowej,

co powoduje ryzyko zwiększonego negatywnego oddziaływania inwestycji na otoczenie. Ferma drobiu generuje bowiem odory związku azotu, fosforu, które mogą się także przedostawać do zbiorników wodnych i prowadzić do ich degradacji biologicznej.

W treści odwołania zawarto fotografie uwidaczniającą położenie terenu inwestycji względem gruntów sąsiednich. Zainfekowane zbiorniki wodne zwiększają ryzyko chorób ptaków i doprowadzać do epidemii. Ferma będzie generować odory, hałas, związany z pracą urządzeń i transportem drobiu ; może dojść do zanieczyszczeń wód gruntowych. Kumulacja oddziaływań może prowadzić do istotnego pogorszenia jakości środowiska i pogorszenia warunków życia mieszkańców terenów sąsiednich. Dyrektywa 2011/92/UE z 13 grudnia 2011r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko wskazuje na konieczność przeprowadzenia analizy ogólnego oddziaływania inwestycji na zdrowie człowieka , co oznacza konieczność uwzględnienia czynników negatywnych związanych z inwestycją, nawet tych niesparametryzowanych. Powyższe uzasadniało konieczność wniesienia odwołania.

Zgodnie z art. 133 K.p.a. organ I instancji przekazał organowi wyższego stopnia odwołanie wraz z aktami sprawy w ustawowym terminie, nie znajdując podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku ustaliło i zważyło, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w sposób określony sentencją niniejszej decyzji.

Tutejsze Kolegium po zapoznaniu się z materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy uznało, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem obowiązujących przepisów prawa, co skutkuje jej wadliwością, a w konsekwencji koniecznością wyeliminowania z obrotu prawnego.

Na wstępie wskazać należy, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach reguluje ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2023, poz. 1094 ze zm.) w dalszej części określana jako ustawa środowiskowa.

Z treści art. 59 ust. 1 i 2 ustawy środowiskowej wynika, że przedsięwzięcia, których realizacja musi być poprzedzona przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko są podzielone na dwie grupy. Pierwsza to, przedsięwzięcia, dla których obowiązek ten wynika bezpośrednio z mocy ustawy, druga zaś, to przedsięwzięcia, w których obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko został stwierdzony w formie postanowienia wydanego na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy.

Zgodnie z treścią art. 71 ustawy środowiskowej, realizacja planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko i przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko jest dopuszczalna wyłącznie po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Stosownie do art. 73 ust. 1 ustawy środowiskowej, postępowanie w sprawie wydania decyzji

o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia wydaje się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Załączniki jakie należy dołączyć do wniosku określa art. 74 ustawy środowiskowej, z uwzględnieniem szczególnych sytuacji przewidzianych w ust. 1a.

Zgodnie z art. 77 ust. 1 ustawy środowiskowej, jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji:

- uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organami wskazanymi, w tym z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska i, w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim, z dyrektorem urzędu morskiego; (pkt 1) ,

- zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1-3a, 10-19 i 21-29, oraz uchwały, o której mowa w art. 72 ust. 1b, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (pkt 2) .

- zasięga opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego na podstawie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, jeżeli planowane przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 tej ustawy (pkt 3) ;

- uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, chyba że - w przypadku przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - organ ten wyraził wcześniej opinię, że nie zachodzi potrzeba przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (pkt 4) ;

- zasięga opinii Prezesa Państwowej Agencji Atomistyki w zakresie bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej - w przypadku obiektów jądrowych i składowisk odpadów promieniotwórczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 listopada 2000r. Prawo atomowe (pkt 5) .

Wymagane uzgodnienia dokonywane są przez właściwe organy w oparciu o wnioski o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oraz wypis i wyrys z miejscowego planu bądź informację o jego braku dla danego terenu.

W art. 66 ustawy środowiskowej wskazano elementy, które powinny zostać zawarte w treści raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko.

Jak wynika z art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać m.in. opis analizowanych wariantów, w tym wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego oraz wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru.

Analiza wariantowa ma bardzo istotne znaczenie w procesie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Aby zapewnić organowi możliwość przeprowadzenia jak najpełniejszej oceny oddziaływania na środowisko, ustawodawca przewidział obowiązek wskazania w raporcie opisu analizowanych wariantów, co daje organowi możliwość porównania, a nawet wyboru innego, niż zaproponowany przez inwestora, wariantu.

Wynika to wprost z art. 81 ust. 1 ustawy środowiskowej, który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym, niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy, odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia. Znaczenie wariantowania w ocenie oddziaływania przedsięwzięcia na

środowisko wynika również z art. 68 ust. 2 pkt 2 ustawy środowiskowej, zgodnie z którym organ, określając zakres raportu, może - kierując się usytuowaniem, charakterem i skalą oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazać m.in. rodzaje wariantów alternatywnych wymagających zbadania.

Ustawa środowiskowa nie wprowadza definicji racjonalnego wariantu alternatywnego, podkreślić jednak należy, że celem takiego uregulowania jest wskazanie przez inwestora takiego rozwiązania, które może stanowić alternatywę dla wariantu przedsięwzięcia przez niego wybranego. Posłużenie się w powoływanym art. 66 ust. 1 pkt 5 ustawy środowiskowej, pojęciem racjonalnego wariantu alternatywnego oznacza, iż opisywany w raporcie wariant czy warianty nie mogą mieć charakteru pozornego ani nie mogą być abstrakcyjne z powodu braku możliwości obiektywnych ich zastosowania i z góry skazane na niepowodzenie, lecz muszą to być warianty możliwe do rzeczywistego wprowadzenia.

Udział społeczeństwa w postępowaniu odbywa się natomiast na zasadach określonych w art. 79 ustawy środowiskowej, który w ust. 1 stanowi, że przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W art. 36 ustawy środowiskowej, przewidziana jest możliwość zorganizowania rozprawy administracyjnej.

Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1 (art. 85 ust. 3 ustawy środowiskowej).

Stosownie do art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia. Zgodnie z art. 85 ust. 2 pkt 1 ustawy środowiskowej, uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko powinno zawierać:

a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa,

b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione:

- ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko,
- uzgodnienia regionalnego dyrektora ochrony środowiska oraz opinie organu, o którym mowa w art. 78,
- wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone,

c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4.

Zgodnie z art. 82 ust. 3 ustawy środowiskowej, charakterystyka przedsięwzięcia stanowi załącznik do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Po treści art. 85 ust. 3 zd. 1 ustawy, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1.

Zaznaczyć należy, że stosownie do przepisów ustawy środowiskowej, organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego (art. 80 ust. 2 ustawy),
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art. 80 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust. 1 ustawy),
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie, niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy,
- wykazanie znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust. 2 ustawy),
- jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w art. 56, art. 57, art. 59 oraz art. 61 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, o ile nie zostaną spełnione warunki, o których mowa w art. 68 pkt 1, 3 i 4 tej ustawy (art. 81 ust. 3 ustawy).

Zauważyć przy tym należy, że ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (tj. Dz. U. z 2019 r., poz. 1712), w dalszej części określaną jako ustawa zmieniająca, która weszła w życie w dniu 24 września 2019 r. dokonano zmian w przepisach ustawy środowiskowej. Przepis przejściowy – art. 4 ustawy zmienianej stanowi, że do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe (ust. 1). Do spraw wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 1 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 63, art. 64 ust. 1 i 3a, art. 65, art. 74 ust. 3b-3h, art. 84 ust. 1 i 1a oraz art. 86d ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą (ust. 2). Czynności dokonane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organ właściwy w dniu wszczęcia postępowania pozostają w mocy (ust. 3).

W niniejszej sprawie zastosowanie znajdują przepisy w brzmieniu obowiązującym już po nowelizacji ustawy, tj. po dniu 24 września 2019r. Z uwagi na to, że w przedmiotowej sprawie z wnioskiem z dnia 7 czerwca 2024r. (data wpływu do organu: 11 czerwca 2024r.) do Wójta Gminy Słubice o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia wystąpił inwestor – p. K. C. (1), to uznać należy, że postępowanie zostało wszczęte po dacie 24 września 2019 r.

Planowana inwestycja kwalifikuje się do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, zgodnie z § 3 ust. 1 pkt 102 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowiskowo (tj. Dz. U. 2019, poz. 1839).

Jak wynika z treści decyzji (str. 6),na terenie inwestycyjnym obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego gminy Słubice uchwalony Uchwałą Nr XXIX/180 / 05 z dnia 27 października 2005r. Rady Gminy Słubice opublikowaną w Dz. Urz. Woj. Maz. z dnia 25 listopada 2005r. Nr 259, poz. 8482.

Organ II instancji dopatrył się następujących nieprawidłowości w przeprowadzonym postępowaniu i wadliwości wydanej decyzji, i tak:

I.

Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy środowiskowej, do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach należy dołączyć:

1) w przypadku przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o ustalenie zakresu raportu w trybie art. 69 - kartę informacyjną przedsięwzięcia;

2) w przypadku przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko - kartę informacyjną przedsięwzięcia, a w przypadku gdy wnioskodawca wystąpił o przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko na podstawie art. 59 ust. 1 pkt 2 - raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;

3) poświadczoną przez właściwy organ kopię mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

3a) mapę, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3;

4) w przypadku przedsięwzięć wymagających koncesji lub decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 4-5, prowadzonych w granicach przestrzeni niestanowiącej części składowej nieruchomości gruntowej, przedsięwzięć dotyczących urządzeń piętrzących I, II i III klasy budowli, inwestycji w zakresie terminalu oraz strategicznej inwestycji w sektorze naftowym zamiast kopii mapy, o której mowa w pkt 3 - mapę przedstawiającą dane sytuacyjne i wysokościowe, sporządzoną w skali umożliwiającej szczegółowe przedstawienie przebiegu granic terenu, którego dotyczy wnioski, oraz obejmującą obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie;

5) w przypadku przedsięwzięć, dla których organem prowadzącym postępowanie jest regionalny dyrektor ochrony środowiska - wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony, albo informację o jego braku, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - informację o planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plan ten został przyjęty, albo informację o jego braku; nie dotyczy to wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji strategicznych;

5a) (uchylony);

6) wypis z rejestru gruntów lub inny dokument, w postaci papierowej lub elektronicznej, wydane przez organ prowadzący ewidencję gruntów i budynków, pozwalający na ustalenie stron postępowania, zawierający co najmniej numer działki ewidencyjnej oraz, o ile zostały ujawnione: numer jej księgi wieczystej, imię i nazwisko albo nazwę oraz adres podmiotu ewidencyjnego, obejmujący przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obejmujący obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Tymczasem wniosek inwestorski z dnia 7 czerwca 2024r. nie spełnia wszystkich wymogów ustawowych o których mowa w art. 74 ust. 1 ustawy środowiskowej, tj. :

- brak jest poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmującej przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie – art. 74 ust. 1 pkt 3 ustawy ;

- brak jest mapy w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3 a pkt 1; w przypadku przedsięwzięć innych niż wymienione w pkt 4 mapę sporządza się na podkładzie wykonanym na podstawie kopii mapy ewidencyjnej, o której mowa w pkt 3 - tak: art. 74 ust. 1 pkt 3a) ustawy ;

Do wniosku załączono – wskutek wezwania organu I instancji z dnia 18 czerwca 2024r. dwie mapy, jednak na żadnej z nich nie naniesiono razem dwóch w/w obszarów wymaganych ustawą. Na mapie ze str. 174 akt sprawy widnieje jakiś obszar oznaczony kolorem czerwonym, jednak brak jest opisu (legendy) z którego wynikałoby co on oznacza; natomiast na drugiej mapie ze str. 175 akt sprawy widnieje oznaczenie lokalizacji kurnika oraz obszar naniesiony kolorem czarnym, który ma stanowić zasięg oddziaływania inwestycji. Brak jest naniesienia obszaru inwestycji; Również w treści KIP brak jest w/w dokumentów;

A zatem, wniosek inwestorski pozostaje niekompletny; organ wszczął zatem prowadził postępowanie i wydał decyzję merytoryczną w sprawie na podstawie niekompletnego wniosku; tymczasem decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia nie jest decyzją uznaniową; działania organu I instancji miały zatem charakter uznaniowości i dowolności; w ponownie prowadzonym postępowaniu, Wójt wezwie inwestora do uzupełnienia wniosku, zakreślając termin na dokonanie tej czynności oraz wskazując odpowiedni rygor w przypadku nie usunięcia braków formalnych tego wniosku.

II.

Wątpliwości Kolegium budzi prawidłowość ustalenia kręgu stron w niniejszym postępowaniu.

W sytuacji, gdy brak jest dokumentu o którym mowa w art. 74 ust. 1 pkt 3 i 3a) ustawy, to nie wiadomym pozostaje jak kształtuje się obszar terenu inwestycji oraz obszar oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Ustawa środowiskowa zawierała w dniu wydania decyzji definicję pojęcia strony w postępowaniu dotyczącym ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, wskazując wyraźnie komu przysługuje ten status, tj.: wnioskodawcy oraz podmiotowi, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie.

Przy czym – zgodnie z art. 74 ust. 3a ustawy środowiskowej, stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska;
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Nie wiadomym pozostaje, na jakiej podstawie i dlaczego organ I instancji uznał dane osoby / podmioty za strony postępowania. Uzasadnienie decyzji w ogóle nie odnosi się do tej kwestii.

Brak jest w aktach sprawy wykazu stron postępowania, stanowiącego dokument urzędowy w rozumieniu art. 76 § 1 K.p.a. Znajdujący się na str. 149 akt sprawy ręcznie sporządzony dokument nie został podpisany opieczetowany, nie posiada daty jego sporządzenia. Pozostaje on także niepełny, nie wskazuje właściciela (użytkownika wieczystego) nieruchomości o której mowa w pkt 7 wykazu, a także nie wskazuje pełnomocnika Inwestora. (pkt 10 wykazu).

III.

Po treści art. 61 § 5 K.p.a., organ administracji publicznej przekazuje informacje, o których mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, przy pierwszej czynności skierowanej do strony, chyba że strona posiada te informacje, a ich zakres lub treść nie uległy zmianie.

Akta sprawy nie zawierają dowodu na dopełnienie przez organ I instancji tego obowiązku.

IV.

A)

Jeśli chodzi o strony postępowania, to – z racji braku wykazu stron stanowiącego dokument urzędowy – nie wiadomym pozostaje, czy zastosowanie w sprawie znalazł przepis art. 74 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, do zawiadomienia stron innych niż podmiot planujący podjęcie realizacji przedsięwzięcia stosuje się przepisy art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego, z tym że zawiadomienie to następuje w formie publicznego obwieszczenia w siedzibie organu właściwego w sprawie oraz przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej tego organu.

Ponadto, jak wynika z akt sprawy, Inwestor (tj. p. K. C. (2)) jest reprezentowany przez 4 pełnomocników, tj. przez: p. A. B. (pełnomocnictwo z dnia 7 czerwca 2024r. i 18 lipca 2024r.), adwokat J. M. , radca prawny P. B., radca prawny M. K. (pełnomocnictwo z dnia 29 września 2025r.).

Organ I instancji prowadził postępowanie z udziałem wszystkich 4 pełnomocników Inwestora i doręczał im korespondencję w sprawie. Tymczasem zgodnie z art. 40 § 2 K.p.a., jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika.

A zatem, w ponownie prowadzonym postępowaniu, organ wezwie Inwestora do wskazania pełnomocnika, któremu ma być doręczana korespondencja w sprawie.

B)

Kolegium wskazuje, iż organ I instancji dopuścił się również naruszenia przepisów art. 33 ust. 1 ustawy w zw. z art. 3 pkt 11 ustawy środowiskowej.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy, przed wydaniem i zmianą decyzji wymagających udziału społeczeństwa organ właściwy do wydania decyzji, bez zbędnej zwłoki, podaje do publicznej wiadomości informacje o:

- 1) przystąpieniu do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
- 2) wszczęciu postępowania;
- 3) przedmiocie decyzji, która ma być wydana w sprawie;
- 4) organie właściwym do wydania decyzji oraz organach właściwych do wydania opinii i dokonania uzgodnień;
- 5) możliwościach zapoznania się z niezbędną dokumentacją sprawy oraz o miejscu, w którym jest ona wyłożona do wglądu;
- 6) możliwości składania uwag i wniosków;
- 7) sposobie i miejscu składania uwag i wniosków, wskazując jednocześnie 30-dniowy termin ich składania;
- 8) organie właściwym do rozpatrzenia uwag i wniosków;
- 9) terminie i miejscu rozprawy administracyjnej otwartej dla społeczeństwa, o której mowa w art. 36, jeżeli ma być ona przeprowadzona;

10) postępowaniu w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli jest prowadzone.

Ust. 2. Do niezbędnej dokumentacji sprawy, o której mowa w ust. 1 pkt 5, należą:

1) wniosek o wydanie decyzji wraz z wymaganymi załącznikami;

2) wymagane przez przepisy:

a) postanowienia organu właściwego do wydania decyzji,

b) stanowiska innych organów, jeżeli stanowiska są dostępne w terminie składania uwag i wniosków.

Natomiast po treści art. 3 pkt 11 ustawy, przez podanie informacji do publicznej wiadomości - rozumie się przez to:

a) udostępnienie informacji na stronie Biuletynu Informacji Publicznej, organu właściwego w sprawie,

b) ogłoszenie informacji, w sposób zwyczajowo przyjęty, w siedzibie organu właściwego w sprawie,

c) ogłoszenie informacji przez obwieszczenie w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia, a w przypadku projektu dokumentu wymagającego udziału społeczeństwa - w prasie o odpowiednim do rodzaju dokumentu zasięgu,

d) w przypadku gdy siedziba organu właściwego w sprawie mieści się na terenie innej gminy niż gmina właściwa miejscowo ze względu na przedmiot postępowania - także przez ogłoszenie w prasie lub w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscowości lub miejscowościach właściwych ze względu na przedmiot postępowania;

Z momentem wstąpienia do postępowania społeczeństwa, tj. od chwili wydania przez Wójta Gminy Słubice postanowienia znak: PZ. 6220.4.2024 z dnia 25 września 2024r. w przedmiocie nałożenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wnioskowanego przedsięwzięcia i ustalenia zakresu raportu ooś, organ I instancji winien – zgodnie z art. 33 ust. 1 i art. 3 pkt 11 ustawy środowiskowej zapewnić mu udział w niniejszej sprawie. Tymczasem organ I instancji nie zawiadomił społeczeństwa – zgodnie z w/w przepisami o:

- postanowieniu z dnia 25 września 2024r. o nałożeniu obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla wnioskowanego przedsięwzięcia i ustaleniu zakresu raportu ooś,

- postanowieniu z dnia 25 września 2024r. o zawieszeniu postępowania do czasu przedłożenia przez inwestora raportu ooś,

- postanowienia z dnia 13 lutego 2025r. o podjęciu zawieszzonego postępowania ,

- pisemnych zawiadomień organu z dnia 27 marca 2025r. i 9 września 2025r. i z dnia 4 lutego 2025r. o przedłużeniu terminu do załatwienia sprawy,

- pisemnym zawiadomieniu organu z dnia 5 grudnia 2025r. o możliwości zapoznania się z całością zgromadzonego materiału dowodowego w sprawie,

- w końcu o wydanej w dniu 16 marca 2026r. decyzji.

Brak jest : treści wszystkich obwieszczeń wydawanych w sprawie zawierających informacje kiedy i w jakich terminach zostały one dokonane - nie wiadomym pozostaje, czy zostały one dokonane nie tylko w siedzibie organu I instancji, ale także w miejscu planowanego przedsięwzięcia ; brak jest dowodów w postaci oświadczeń / potwierdzeń sołtysa w zakresie dokonania obwieszczenia na terenie wskazanego sołectwa. Brak jest np. dowodów w postaci fotografii obwieszczeń dokonanych w miejscach przewidzianych ustawą. Dotyczy to również zaskarżonej decyzji z dnia 16 marca 2026r.

Tymczasem, zgodnie z art. 85 ust. 3 ustawy, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej po przeprowadzeniu oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, niezwłocznie po jej wydaniu, podaje do publicznej wiadomości informacje o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, a także udostępnia na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu treść tej decyzji. W informacji wskazuje się dzień udostępnienia treści decyzji. Przepis stosuje się odpowiednio do decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydanej bez przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Ponadto, zgodnie z art. 38 ustawy, organ właściwy do wydania decyzji podaje do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwościach zapoznania się z jej treścią.

Organ I instancji uchybił w/w normom prawnym.

V.

Najważniejszą kwestią jednak w spornej sprawie jest brak ustalenia i udokumentowania zgodności planowanej inwestycji z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Organ I instancji jedynie na 6 stronie swojej decyzji wspomniał, iż część działki inwestorskiej nr ew. 632/2 w Słubicach jest objęta ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, która znajduje się na terenach objętych w planie symbolem R - tereny rolnicze, dla których ustala się przeznaczenie podstawowe – strefa upraw rolnych bez prawa zabudowy. Jednocześnie organ wskazał, iż plan dopuszcza lokalizację specjalistycznej zabudowy fermowej, a także inwestycji komunalnych i innych wymagających wyznaczenia strefy ograniczonego użytkowania, a ważnych dla rozwoju gminy.

Takie stwierdzenie pozostaje ogólnikowe, lakoniczne i niewystarczające.

Zgodnie bowiem z art. 80 ust. 2 ustawy środowiskowej, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

W wypadku obowiązywania na danym obszarze miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wydanie pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach możliwe jest wyłącznie wówczas, gdy jest ono zgodne z ustaleniami planu. Wobec tego, jeżeli przedsięwzięcie naruszałoby przepisy zawarte w planie miejscowym, organ administracji publicznej jest zobligowany do odmowy wydania wnioskowanej przez inwestora decyzji. Ocena zgodności inwestycji z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego należy do organu wydającego decyzję i winna być dokonywana już na etapie wstępnym postępowania- wyrok WSA w Poznaniu z dnia 13 lutego 2020r. sygn. akt II SA/ Po 760/19, LEX nr 2791305.

Z postanowień art. 80 ust. 2 ustawy wynika niezbicie, że zgodność z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym kryterium (poza wyjątkami wynikającymi z tego przepisu) oceny zamierzeń inwestycyjnych podmiotu ubiegającego się o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Stwierdzenie sprzeczności lokalizacji przedsięwzięcia z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zwalnia organ prowadzący postępowanie z konieczności przeprowadzania postępowania wyjaśniającego w szerszym zakresie, w tym postępowania uzgodnieniowego z innymi organami. „Po stwierdzeniu sprzeczności zamierzonego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego brak podstaw do podejmowania dalszych czynności w sprawie, w tym przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (art. 46 ust. 3 ustawy), analizy i oceny wpływu danego przedsięwzięcia (art. 47 ustawy), czy też uzgodnień z art. 48 ustawy.” (wyrok NSA z 16.09.2008 r., II OSK 1036/07, LEX nr 489569). Stanowisko to podtrzymał NSA w wyroku z 19.03.2019 r., II OSK 1093/17, wskazując, że „Skoro z treści art. 80

ust. 2 ustawy z 3.10.2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1235 ze zm.) wynika, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach może zostać wydana jedynie po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, to w przypadku stwierdzenia niezgodności lokalizacji planowanej inwestycji z ustaleniami planu, dalsze prowadzenie postępowania w przedmiocie wydania tej decyzji jest zbędne i niecelowe” (tak też: wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 21 lipca 2022 r. sygn. akt II SA/ Go 232/22, LEX nr 3379831).

A zatem, dopuszczalność określenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia wymaga w pierwszej kolejności wykazania i udowodnienia, iż przedsięwzięcie to jest zgodne z postanowieniami planu miejscowego, obejmującego teren inwestycji. A zatem obowiązkiem organu było ustalenie, czy planowana inwestycja jest zgodna z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego Gminy Słubice. Organ tego obowiązku nie wypełnił.

Akta sprawy implikują wprawdzie część tekstowa planu miejscowego – str. 23 akt sprawy, która zawiera opis i wskazanie przeznaczenia (funkcji) poszczególnych terenów objętych w planie, jednak nie zawiera części graficznej planu z naniesionymi granicami nieruchomości nr ew. 632/2 , co pozwoliłoby na sprawdzenie czy i która część nieruchomości znajduje się na obszarze objętym planem. Na str. 6 akt sprawy znajduje się wprawdzie wycinek z części graficznej planu jednak brak jest na niej zaznaczenia granic terenu inwestycji, co ma znaczenie w sytuacji, że teren ten ma mieć różne przeznaczenia. Organ wskazał, iż część działki nr ew. 632/2 stanowią tereny rolne (symbol R), jednak nie wiadomo jaką funkcję posiada pozostała część tej działki. Z rysunku nie wynika w sposób pewny i jednoznaczny, na której części działki inwestorskiej ma być zlokalizowana inwestycja. Inwestor we wniosku wystąpił o ustalenie środowiskowych uwarunkowań zgody na całą nieruchomość; również decyzja (sentencja i uzasadnienie) odnosi się do całej działki. Brak jest wyjaśnienia jakie przeznaczenie posiada pozostała część działki, gdzie ma być zlokalizowana inwestycja.

Organ nie wskazał dokładnie konkretnego zapisu planu miejscowego , konkretnego przepisu, jednostki redakcyjnej planu, która zawiera opis przeznaczenia tego terenu, co uniemożliwia stronom i organowi wyższego stopnia ocenę dopuszczalności inwestycji Ustalenia organu nie zostały poparte dowodowo, mają charakter uznaniowości, dowolności.

Tymczasem, akta sprawy winny implikować mapę (część graficzną planu) zawierającą stosowny opis (legendę) wraz z naniesieniem granic terenu inwestycji i czytelnym oznaczeniem geodezyjnym nieruchomości inwestorskiej.

VI.

W zaskarżonej decyzji, organ I instancji w ogóle nie odniósł się do zbadania kwestii wariantowości wnioskowanego przedsięwzięcia. Organ opisał jedynie wariant wskazany przez Inwestora, natomiast w ogóle nie odniósł się do kwestii dopuszczalności przedsięwzięcia w innych wariantach. Brak jest ich porównania w zakresie oddziaływania na wszystkie elementy środowiska naturalnego, oceny i wyboru tego najbardziej korzystnego . Nie wiadomo dlaczego organ wybrał odgórnie wariant inwestorski, w ogóle nie uzasadniając swojego wyboru. Takie działanie stanowi naruszenie art. 107 § 1 pkt 6 K.p.a.

VII.

Zauważyć również należy, że w przedmiotowej decyzji organ I instancji organ naruszył art. 107 § 1 pkt 3 Kpa, zgodnie z którym, decyzja powinna zawierać m.in. oznaczenie strony lub stron. Oznaczenie strony polega: a) w przypadku stron będących osobami fizycznymi na podaniu imienia i nazwiska, a niekiedy, gdy wiąże się to z kwestią uprawnień do wykonywania określonych czynności zawodowych lub zajęć - także na podaniu zawodu (zajęcia) stron;

b) w przypadku innych stron: osób prawnych (w tym osób prawnych sfery gospodarczej, np. różnego rodzaju spółek), organów państwowych i samorządowych, państwowych i samorządowych jednostek organizacyjnych, organizacji

społecznych oraz różnorodnych podmiotów nie będących osobami prawnymi - na podaniu ich nazwy i siedziby (a także siedziby ich organów, jeżeli znajduje się ona poza siedzibą tych jednostek), gdy zaś chodzi o jednostki terenowe (jak np. filie, ekspozytury) siedziby tych jednostek.

Tymczasem, decyzja z dnia 16 marca 2026r. nie zawiera wskazania wszystkich adresatów, czyli stron decyzji. Jak wynika z jej rozdzielnika, decyzja została doręczona jedynie 4 pełnomocnikom inwestora i organom specjalistycznym, natomiast w ogóle nie wskazano jakichkolwiek innych stron postępowania. Skutkuje to wadliwością decyzji - w ponownie prowadzonym postępowaniu organ wymieni w treści decyzji wszystkich jej adresatów (strony postępowania).

W konsekwencji powyższego wskazać należy, iż zaskarżona decyzja Wójta Gminy Słubice narusza wymogi zawarte w art. 7 K.p.a., art. 77 § 1 K.p.a., art. 80 K.p.a. oraz art. 107 § 1 pkt i § 3 K.p.a. Zgodnie z art. 7 K.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności i podejmują wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Organ administracji publicznej jest obowiązany w sposób wyczerpujący zebrać i rozpatrzyć cały materiał dowodowy (art. 77 § 1 K.p.a.). Organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona (art. 80 K.p.a.).

Wskazać jednak należy, że niniejszą decyzją Kolegium nie przesądza o ustaleniu środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia jednak wskazuje, że wydanie decyzji możliwe jest dopiero w wyniku prawidłowo przeprowadzonego postępowania. Rezultaty zaś tak prowadzonego postępowania winny znaleźć odzwierciedlenie w uzasadnieniu podjętego rozstrzygnięcia, bowiem w myśli art. 107 § 3 K.p.a., uzasadnienie faktyczne wydanej decyzji powinno w szczególności zawierać wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa.

W ustosunkowaniu się do zarzutów podniesionych w odwołaniu wskazać należy, iż wniesione żądanie uchylecia w całości zaskarżonej decyzji co do zasady zasługuje na uwzględnienie, w sytuacji, gdy zaistniały przesłanki do wydania orzeczenia kasacyjnego. Zważywszy, że postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało przeprowadzone z uchybieniem zarówno przepisów ustawy o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko, jak i Kodeksu postępowania administracyjnego i wymaga przeprowadzenia ponownego postępowania w znacznej części, orzeczono jak we wstępie;

Wyjaśnić tutaj należy Skarżącym, iż wniesione w toku sprawy sprzeczności i uwagi stron i ewentualnie społeczeństwa są istotnym elementem postępowania zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i powinny być wzięte pod uwagę, ale nie mogą one stanowić zasadniczej przyczyny wydania decyzji odmownej.

Zgodnie z treścią art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy środowiskowej, organ przy wydawaniu decyzji środowiskowej bierze pod uwagę wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa. Nie oznacza to jednak, że sprzeciw zgłoszony wobec planowanej inwestycji obliguje organ do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia. Organ będzie uprawniony do odmowy ustalenia środowiskowych uwarunkowań jedynie w ściśle określonych w ustawie przypadkach (wskazanych w treści niniejszego uzasadnienia). Negatywne stanowisko społeczeństwa może natomiast wpłynąć na konkretne uwarunkowania i wymogi takiej inwestycji, co znajduje wyraz w konkretnych postanowieniach decyzji nakładających na inwestora dodatkowe obowiązki mające przeciwdziałać, bądź ograniczać negatywne oddziaływanie przedsięwzięcia na elementy środowiska.

Organ prowadzący postępowanie środowiskowe, wydając decyzję, obowiązany jest uwzględnić wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa, ale sam sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do inwestycji nie może być podstawą do decyzji odmownej, co ma związek z charakterem tej decyzji i celami, dla których jest wydawana (tak wyrok WSA w Olsztynie z dnia 6 lutego 2018r. sygn. akt II SA/Ol 1018/17, LEX nr 2446291, wyrok WSA w Łodzi z dnia 28 czerwca 2017r. sygn. akt II SA/Łd 60/17, LEX nr 2322910).

Wydając decyzję w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia organy zobowiązane są do uwzględnienia wyników postępowania z udziałem społeczeństwa (art. 80 ust. 1 pkt 3 ustawy z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko), a sprzeciw społeczności lokalnej w stosunku do konkretnego przedsięwzięcia nie może być podstawą do wydania decyzji odmownej.

Polskiemu systemowi prawnemu nie jest znana konstrukcja samoistnego źródła prawa wynikającego z posiadania przez daną grupę osób statusu społeczności lokalnej, nie będącej nawet wspólnotą samorządową. Tym samym, udział społeczeństwa odbywa się tylko na takich zasadach, jakie wprost wynikają z przepisów powołanej ustawy z 2008 r., w szczególności z art. 29-45 tej ustawy. Żaden z tych przepisów nie uzależnia wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia od zaaprobowania lub uzgodnienia takiej decyzji przez społeczeństwo (tak wyrok NSA z dnia 11 października 2017r., sygn. akt II OSK 2113/16, LEX nr 2457880).

Sprzeciw mieszkańców gminy nie może stanowić podstawy do wydania negatywnej decyzji w sprawie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia. Przepisy nakazują jedynie zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu i umożliwienie zgłoszenia uwag i wniosków, natomiast nie nakładają obowiązku uzyskania społecznej akceptacji dla przedsięwzięcia. Zapewnienie udziału społeczeństwa w postępowaniu nie może być zatem rozumiane jako swoiste referendum nad dopuszczalnością proponowanej inwestycji – tak wyrok WSA w Bydgoszczy z dnia 27 kwietnia 2016r. sygn. akt II SA/Bd 429/15, LEX nr 2076558); Organ administracji, orzekając o środowiskowych uwarunkowaniach nie jest bezwzględnie związany uwagami/wnioskami społeczeństwa, ustaleniami raportu - zob. np. wyroki NSA: z 1 sierpnia 2016 r., sygn. akt II OSK 339/15; z 10 listopada 2016 r., sygn. akt II OSK 1784/15, CBOSA. Organ musi wykazać, na jakich innych dowodach oparł ustalenia, przemawiające za przyjętymi finalnie w decyzji uwarunkowaniami i z jakich powodów uznał za niewystarczające rozwiązania chroniące środowisko, przewidziane w raporcie, opiniach czy uzgodnieniach organów współdziałających.

Skarżący wskazali na potencjalne negatywne oddziaływania inwestycji, tj. generowanie odorów, hałasów, zanieczyszczenie wód stojących i gruntowych, jednak nie przedstawili żadnych dowodów na tę okoliczność. Takie negatywne oddziaływania nie wynikają natomiast z treści raportu oś. Raport przedstawiony przez inwestora ma charakter dowodu, którego nie można podważyć gołosłownie. Kwestionowanie ustaleń specjalistycznego raportu środowiskowego bez wykazania kontrdowodu jest nieskuteczne. Jeśli organ I instancji zatem ma szereg zastrzeżeń, to powinien przedstawić raport o odmiennych wnioskach, ewentualnie inne opracowanie (kontrdowód). Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w ugruntowanym orzecznictwie sądownoadministracyjnym (vide: wyrok NSA z dnia 20 grudnia 2011 r. sygn. akt II OSK 1717 /10). W wyroku z dnia 18 marca 2009 r., sygn. akt II OSK 383/08 (opubl. [w:] System Informacji Prawnej LEX nr 526577) Naczelny Sąd Administracyjny wyraził pogląd, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko ma charakter dokumentu prywatnego inwestora, będącym dowodem w postępowaniu administracyjnym. Raport oceniany jest przez organ wydający decyzję określającą uwarunkowania środowiskowe, a uczestnicy postępowania mają możliwość zgłoszenia zastrzeżeń dotyczących tego dowodu. Zastrzeżenia te jednak nie mogą być gołosłowne, lecz powinny być poparte np. ekspertyzą, która w sposób udokumentowany wskazuje na wady raportu. Przy podejmowaniu postanowienia w przypadku fakultatywnego sporządzenia raportu, organy winny nakładać obowiązek jego opracowania wówczas, kiedy zagrożenia w związku z planowaną inwestycją są trudne do przewidzenia. Takie stanowisko potwierdził również NSA w swoich wyrokach: z dnia 17 listopada 2011 r. sygn. akt II OSK 1609/10 oraz z dnia 26 października 2011 r. sygn. akt II OSK 1820/11.

W rozpoznawanej sprawie, Skarżący nie przedłożyli dowodów, które w sposób fachowy wskazałyby na wady raportu. Sam negatywny stosunek Odwołujących do planowanej inwestycji jako takiej nie może zastąpić merytorycznej dyskusji, której służy postępowanie w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia. Organ wydając zaskarżoną decyzję dysponował raportem oddziaływania na środowisko, który został przedłożony, wraz z pozostałymi wymaganymi dokumentami, organom uzgadniającym. Na podstawie tych dokumentów, w tym raporcie, organy do których się zwrócono o uzgodnienie rozstrzygnęły kwestię, czy dane

przedsięwzięcie nie wiąże się z nadmiernym zagrożeniem dla środowiska, czy podjęte zostały niezbędne kroki w celu zminimalizowania szkodliwego wpływu przedsięwzięcia na środowisko i czy nie zachodzą określone prawem przesłanki uniemożliwiające podjęcie określonej działalności na terenie objętym zamierzeniem inwestycyjnym. Organy specjalistyczne zajęły stanowiska pozytywne, dokonując uzgodnień wnioskowanej inwestycji.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna.

Pouczenie

Na niniejsze rozstrzygnięcie skarga nie przysługuje, jednakże strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, ul. Jana Kazimierza 10, 01 – 248 Warszawa.

Sprzeciw od decyzji wnosi się w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Płocku ul. Kolegialna 20b, 09- 402 Płock. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylenia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję.

Wpis stały wynosi 100 zł (§ 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi Dz. U. 2021, poz. 535).

Strona może zwrócić się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z wnioskiem o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek składa się przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania.

Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Przyznanie prawa pomocy nie zwalnia strony od obowiązku zwrotu kosztów postępowania, jeżeli obowiązek taki wynika z innych przepisów.

Wniosek składa się na urzędowym formularzu według ustalonego wzoru. Urzędowe formularze udostępnione są nieodpłatnie w budynku oraz Biuletynie Informacji Publicznej Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Ustanowienie przez Sąd adwokata lub radcy prawnego w ramach prawa pomocy jest równoznaczne z udzieleniem pełnomocnictwa. Prawo pomocy nie przysługuje stronie w razie oczywistej bezzasadności sprzeciwu. Przyznanie prawa pomocy może być cofnięte w całości lub w części, jeżeli się okaże, że okoliczności, na podstawie których je przyznano, nie istniały lub przestały istnieć. Przyznanie prawa pomocy wygasa ze śmiercią strony, która je uzyskała.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku

w składzie:

1.

Marek Żuchewicz

(etatowy członek)

2.

Małgorzata Marciniak

(etatowy członek)

3.

Joanna Wierzbicka

(pozaetatowy członek)

Opatrzyła pieczęcią: Joanna Ryszkowska.

Decyzja została wydana w postaci elektronicznej i podpisana kwalifikowanymi podpisami elektronicznymi.

Otrzymują:

1)

A. B. – pełnomocnik Inwestora K. C. (2),

2)

M. K. – pełnomocnik Inwestora K. C. (2),

3)

J. M. – pełnomocnik Inwestora K. C. (2),

4)

P. B. – pełnomocnik Inwestora K. C. (2),

5)

G. C.,

6)

A. C.,

7)

M. B. (1),

8)

M. B. (2),

9)

P. Z. (1),

10)

K. Z.,

11)

P. Z. (2),

12)

A. Z.,

13)

Województwo Mazowieckie,

14)

J. G.,

15)

B. G.,

16)

S. M.,

przy czym w/w stronom postępowania wymienionym w pkt 7 -16 rozdzielnika niniejszej decyzji (z wyjątkiem Pełnomocników Inwestora i Odwołujących) doręczenie decyzji następuje na podstawie art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2023, poz. 1094 ze zm.),

17)

społeczeństwo zgodnie z art. 85 ust. 3 w zw. z art. 3 pkt 11 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. 2023, poz. 1094 ze zm.) w zw. z art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. K.p.a. (tj. Dz. U. 2025, poz. 1691),

18)

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Warszawie;

19)

Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Płocku,

20)

Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie-

Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie,

21) Wójt Gminy Słubice + zwrot akt sprawy,

22) A/a.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Płocku z siedzibą przy ul. Kolegialnej 20b, 09 – 402 Płock informuje, że Przetwarzanie Państwa danych osobowych odbywa się zgodnie z przepisami ogólnego rozporządzenia o ochronie danych – RODO (Dz. U. UE. L. z 2016r Nr 119, str. 1). Szczegółowe informacje o zasadach przetwarzania Państwa

danych osobowych oraz o przysługujących Państwu prawach z tym związanych znajdują się na naszej stronie Biuletynu Informacji Publicznej pod adresem : <http://www.sko-plock.pl>